KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2805/95

af 5. december 1995

om fastsættelse af eksportrestitutioner for vin og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2137/93

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1544/95 [2], særlig artikel 55, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 55 i forordning (EØF) nr. 822/87 er det fastsat, at for at muliggøre udførslen af de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), inden for rammerne af de i henhold til traktatens artikel 228 indgåede aftaler og på grundlag af de priser, der i den internationale handel gælder for disse produkter, kan forskellen mellem disse priser og priserne inden for Fællesskabet om nødvendigt udlignes ved en eksportrestitution;

der bør også tages hensyn til omkostningerne for disse produkter, de økonomiske aspekter af de foreslåede udførsler og behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked; ved fastsættelsen af restitutioner for hedvin bør der imidlertid kun tages hensyn til forskellen mellem EF-priserne og verdensmarkedspriserne for vin og druemost, der indgår i fremstillingen af hedvin, da forskellene for de andre produkter, der indgår i fremstillingen af den pågældende vin, ikke registreres;

forholdene i den internationale handel eller bestemte markeders specifikke behov kan gøre det nødvendigt at variere restitutionen i forhold til et givet produkts anvendelse eller bestemmelsessted;

i den landbrugsaftale, der er indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er der fastsat årlige forpligtelser med hensyn til udgifter til eksportrestitutioner; i henhold til artikel 55, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 822/87 sikres overholdelsen af disse forpligtelser på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes; disse bestemmelser er blevet konkretiseret i artikel 3, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/95 af 11. juli 1995 om en ordning med udstedelse af eksportlicenser for vin og om ændring af forordning (EØF) nr. 3388/81 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for vin [3];

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2137/93 af 28. juli 1993 om fastsættelse af eksportrestitutioner for vin og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 646/86 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 582/95 [5], fastsættes eksportrestitutionerne for visse produkter pr. hl og pr. alkoholstyrke; det er først muligt at bestemme alkoholstyrken på eksporttidspunktet ved hjælp af det analysecertifikat, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3389/81 af 27. november 1981 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for vin [6], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2730/95 [7]; det er således ikke muligt, at vurdere udgifterne til eksportrestitutioner på grundlag af de certifikater, der udstedes, og at træffe de i artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1685/95 fastsatte foranstaltninger;

det er derfor nødvendigt at fastsætte eksportrestitutionsbeløbet pr. hl for de forskellige typer vinprodukter, uafhængigt af alkoholstyrken; af hensyn til klarheden bør forordning (EØF) nr. 2137/93 ophæves, og visse lande bør slettes fra listen over tredjelande, for hvilke der kan ydes restitutioner;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Eksportrestitutionerne, jf. artikel 55 i forordning (EØF) nr. 822/87, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

2. Forordning (EØF) nr. 2137/93 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

[1] EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 31.
[3] EFT nr. L 161 af 12. 7. 1995, s. 2.
[4] EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 91.
[5] EFT nr. L 59 af 17. 3. 1995, s. 4.
[6] EFT nr. L 341 af 28. 11. 1981, s. 24.
[7] EFT nr. L 284 af 28. 11. 1995, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

KN-kode	Produktkode	For udførsel til (1)	Restitutionsbeløb (ECU/hl)
2009 60 11 2009 60 19 2009 60 51 2009 60 71 2004 30 92	100	01	82,612
2204 30 94			21,888
2204 30 96			82,612
2204 30 98			21,888
2204 21 79 2204 21 79 2204 21 83	120 220 120	02 og 09 02 og 09	4,782
2204 21 79 2204 21 80	180 180	02	21,217
2204 21 79 2204 21 80	180 180	09	19,854
2204 21 79 2204 21 80	280 280	02	24,84
2204 21 79 2204 21 80	280 280	09	23,244
2204 21 83 2204 21 84	180 180	02	28,98
2204 21 83 2204 21 84	180 180	09	27,118
2204 21 79	910	02 og 09	4,782
2204 21 94 2204 21 98	910	02 og 09	15,00
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 83	120	02 og 09	4,782
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65	220	02 og 09	4,782
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75	180	02	21,217
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75	180	09	19,854
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75	280	02	24,840

KN-kode	Produktkode	For udførsel til (1)	Restitutionsbeløb (ECU/hl)
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75	280	09	23,244
2204 29 83 2204 29 84	180	02	28,980
2204 29 83 2204 29 84	180	09	27,118
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65	910	02 og 09	4,782
2204 29 94 2204 29 98	910	02 og 09	15,00

(1) Destinationerne identificeres således:

01 — Libyen — Nigeria — Cameroun — Gabon
— Saudi-Arabien — De Forenede Arabiske Emirater — Indien — Thailand — Vietnam — Indonesien — Malaysia — Brunei — Singapore — Filippinerne — Kina — Sydkorea — Japan — Taiwan.

02 Alle lande i Afrika med undtagelse af de under 09 nævnte lande, som er eksplicit undtagne.

09 Alle andre end de under 02 nævnte destinationer med undtagelse af følgende tredjelande og territorier:
— alle lande i Amerika som omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 208/93 (EFT nr. L 25 af 2. 2. 1993, s. 11)
— Algeriet
— Australien
— Bosnien-Hercegovina
— Kroatien
— Cypern
— Israel
— Marokko
— Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro)
— Slovenien
— Sydafrika
— Schweiz
— Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien
— Tunesien
— Tyrkiet
— Ungarn
— Bulgarien
— Rumænien.